

عنوان مقاله:

بررسی یکی از مولفه های سورریالیسم در غزلیات شمس

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه، دوره 3، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیدمحمدباقر کمال الدینی - دانشیار دانشگاه پیام نور یزد

نسرین ویسی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور یزد

خلاصه مقاله:

؛ سورریالیسم مکتبی است هنری و ادبی که در فاصله جنگ های اول و دوم جهانی، در اروپا شکل گرفت. با نگاهی به غزلیات شمس، می توان دریافت که اساس بسیاری از این غزلیات بر جنبه سورریالیسمی بنا شده است، به گونه ای که خواننده را به تامل و اندیشه وا می دارد. بر اساس شباهت ها و مشترکاتی که بین مکتب سورریالیسم غرب با شعر مولانا وجود دارد، این مقاله بر آن است تا به بررسی یکی از مولفه های سورریالیست در غزلیات مولانا بپردازد. ویژگی ها و توانمندی های نهضت سورریالیسم عبارتند از: عشق، جنون، خواب و رویا، نگارش خودکار، ناخودآگاه، پیوستگی و ناپیوستگی، بیان نقیضی که در این مقاله نگارش خودکار مورد بحث قرار گرفته است. مقاله حاضر به روش کتابخانه ای و به شیوه تحلیل محتوی انجام شده است. با شواهدی که در غزلیات شمس وجود دارد، به این نتیجه رسیدیم که سبک شعری مولانا بسیاری از اصول و مبانی نگارش خودکار سورریالیسمی را داراست و به کارگیری مبانی سورریالیسم در غزل مولانا با توجه به غدغه فکری و خط کشی اندیشه او صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

سورریالیسم، عزل سورریال، جلال الدین مولانا، نگارش خودکار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/720952>

